

Anatomia humana

COCAÏNA, METANOL I LA CRÍTICA

Jorge Bello

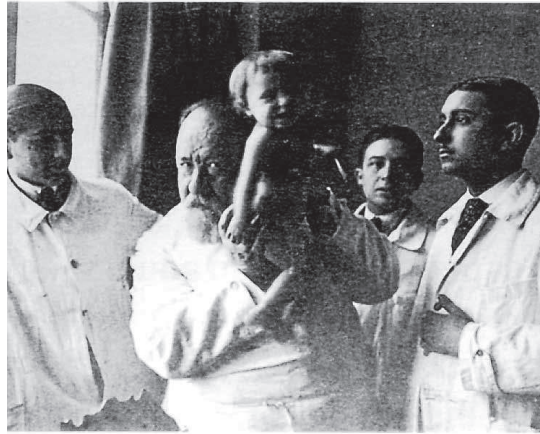

A punt per a la temporada, la revista «Medicina Balear» vol recordar-nos que hi ha perills de la cocaïna que no depenen d'ensnarf-ne poc o molt. I la revista «Pediatría Catalana» vol alertar-nos sobre els perills tòxics de l'alcohol metílic.

«Medicina Balear» comenta el cas d'un home jove que el van trobar mig inconscient a casa seva, i que va quedar del tot inconscient durant el trasllat en ambulància a l'hospital. Durant l'atenció inicial a Urgències van esbrinar que era consumidor habitual de cocaïna, i al TAC del cap que li van fer de seguida van veure que hi tenia lesions greus.

❖ **TENIA UN HEMATOMA** intracerebral a la part frontal de l'hemisferi cerebral esquerre, un altre hematoma a l'espai que separa tots dos hemisferis cerebrals, i un infart cerebral a la banda lateral esquerra del cervell. El van sotmetre a cirurgia d'urgència. Durant el postoperatori va presentar diverses complicacions. El pacient va morir un mes després.

Lequip que el va atendre a l'hospital de Son Espases ens recorden a l'esmentada revista que la cocaïna, en persones de menys de 55 anys, és el factor de risc més important per patir una hemorràgia o un

Només ens en sortirem si fem equip, si fem feines tots a la una, si tothom aprèn de tothom, i ningú ha de mossegar perquè acabarà mossegat.

infart cerebrals.

També ens recorden que el risc de patir aquestes greus lesions cerebrals no depèn de la freqüència ni de la durada del consum de cocaïna. És a dir, que tant les pot patir el consumidor habitual de cocaïna com el consumidor ocasional, i tant qui fa temps que n'ensnifa com qui

acaba de començar.

Trobareu informació complementària sobre aquest cas a l'últim número de «Medicina Balear», que és la publicació oficial de la Reial Acadèmia de Medicina de les Illes Balears. És una revista mèdica ben prestigiosa que està a l'abast de tothom en Internet.

També prestigiosa i a l'abast de tothom, «Pe-

diatria Catalana» és la publicació oficial de la Societat Catalana de Pediatria, que manté vincles ben estrets amb la pediatria balear. En l'últim número ens presenta el cas de sis adolescents que van intoxicar-se amb alcohol metílic.

El alcohol metílic, o metanol, és conegut com alcohol de cremar o alcohol de fusta. És més barat, i per aquest motiu de vegades el fan servir per adulterar begudes alcohòliques. És molt tòxic si es beu, i també és tòxic per inhalació o a través de la pell.

Sis adolescents d'entre 13 i 15 anys (tres nois i tres noies) van beure una beguda alcohòlica adulterada amb metanol. Els dos que en van beure més van te-

nir símptomes més importants. Qui més, un noi de 13 anys, va presentar vòmits, alteracions de la visió i consciència alterada.

❖ **TRES DELS PACIENTS** van necessitar l'administració endovenosa de l'antídòt corresponent. Dos van necessitar, a més, hemodiàlisi per mirar d'evitar les seqüeles d'aquesta intoxicació, que són sobre tot ceguesa i alteracions neurològiques. Ara estan bé.

Us presento aquests casos per recordar-vos que quant a salut passen coses cada dia, i sempre són casos diversos. I que hi ha persones, de qualificació també diversa, que fan equip per atendre el malalt de la manera més eficaç possible.

Ningú, però, no pot garantir el resultat de l'atenció, perquè això depèn de les circumstàncies del moment, i dels recursos materials i humans que hi hagi disponibles. Ni ningú no pot garantir tampoc que no hi haurà errades.

Ho dic perquè veig amb tristor que encara continua el pèssim costum de criticar amb esperit destructiu. Fonamentada o no, quan la crítica és destructiva, quan només mira de destruir, de fer-hi mal, és del tot inacceptable, i ningú la tindrà en consideració.

En canvi, si la crítica té un esperit constructiu, és a dir, si mira de corregir una errada per tal que no torni a passar, aquesta crítica serà sempre benvinguda i tothom la tindrà en consideració.

bello.cat / jordibell@gmail.com

Es racó d'en Cambreta

UN PETIT RACÓ SOBRE LA TERRA

Gustau Juan Benejam

Els dies passen enmig del rebombori cap a la gran fita electoral del 24 de maig, en què molts d'averanys pronostiquen que han de passar «coses», canvis, que hi ha d'haver un abans i un després d'aquestes eleccions locals i territorials. Són pronòstics reals o desitjos d'alguns, convertits en un nou espectacle mediàtic per entretenir la gana, la necessitat de tantes coses?

❖ **A L'ALTRA BANDA** del carrer ens mostren un país de meravelles, el millor lloc possible per viure, fins i tot amb un pare Estat que incentiva fer feina amb sous de menys de 800 euros cada més o amb contractes de dies, alguns mesos a molt estirar o la privatització lenta i silenciosa de la gestió de serveis públics com la sanitat, en nom de l'eficàcia o negoci?

Però la vida segueix, el món no s'atura de girar i, amb tant de temps disponi-

ble, ens hem acostumat a llegir la lletra menuda de la realitat, la que surt just a rampellades als mitjans, sense fer massa renou. I n'hi ha molta de lletra menuda, la que val de ver, més enllà de l'espectacle.

I a vegades és mal de fer elegir entre tanta informació. Triant a l'atzar he topat amb l'entrevista que van fer, no fa encara un parell de setmanes, al diputat del grup dels Verds del Parlament Europeu Ernest Urtsatun. Deia que havia aconseguit permís per entrar a una sala anomenada *reading room*, on els diputats poden consultar documents considerats

confidencials. I com que la documentació que s'hi guarda és confidencial, prèviament han de signar un paper en què es comprometen a guardar

la confidencialitat d'allò que llegeixen; per evitar temptacions, han de deixar defora qualsevol objecte que permeti la seua reproducció, fins i tot paper i bolígraf; el temps de consulta també està taxat, dues hores. Tot un exemple

de transparència per part de les nostres (perquè també les pagam) institucions europees.

El diputat tot just volia consultar la documentació sobre el tractat de lliure comerç entre la Unió Europea i Estat Units, que s'està negociant des del juny de 2013. Dissortadament, l'experiència ens diu quins solen ésser els resultats

d'aquest tipus de tractats; a més a més, no hi ha confidencialitat prou perfecta per no deixar passar cap regalim, en aquest cas sobre el tractat que es negocia

A la mesura que el món es fa gran, les persones-ciutadans o súbdits, tant se val tornam més insignificants, però no necessàriament més resignades

i a qui ha de beneficiar realment, a les multinacionals de sempre segurament, la indústria de l'automòbil, les farmacèutiques, les agroalimentàries, els serveis, les finances, ... poders que ens són molt enfora però que ens condicionen de prop: a la mesura que el món es fa gran, les persones-ciutadans o súbdits, tant se val tornam més insignificants, però no necessàriament més resignades.

❖ **LA CAMPANYA ELECTORAL** va de bo. Des del partit que ens governa s'adverteix constantment contra el risc dels «amateurs» dins la política i la gestió de la cosa pública, front a la seguretat de l'experiència i dels resultats de la seua política de bon seny: ja en vivim els resultats pràctics!

La candidata popular a l'alcaldia de Madrid ha dit a una entrevista que hi ha qualque grup polític que no vol canviar el govern sinó el règim.

Ja és clar que, per molt insignificants que hagin tornat els individus front als grans poders econòmics, hi ha gent que encara se sent amb el dret de no resignar-se i aspirar a un petit racó sobre la Terra, on poder viure amb un mínim de dignitat.